

Старата черква

Тревата весело расте
въвъ мѣничкия дворъ на черквата.
Позеленѣло е кубето ѝ,
и кръстътъ изкривенъ е вече.

По остарѣлата врата
пълзятъ безшумно буболечици.
И каменнитъ стѣпала
сж потъмнѣли като фрескитъ.

О, този тихъ, черковенъ здрачъ,
където дишатъ Богородици.
Върху стенитъ вехнатъ дракони,
изтрита ангели и дати.

Отъ времето на царъ Шишманъ
се молятъ отъ страни светиитъ.
И слиза строгъ върху олтара
съсь мечъ архангелъ Михаилъ.

Иконитъ една въвъ друга
се взиратъ съсь очи избодени.
Тѣ водятъ разговоръ безшуменъ
за кървавото турско робство...

Легендитъ стоятъ записани
на стария черковенъ кръстъ.
Незнайниятъ иконописецъ
е писалъ тамъ, че ще възкръсне.
